

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Miért tagadja meg a főváros a mentők szubvencióját*

Forrás:

Az Est

Bp
(Hely)

1922. 12. 30.
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Old)

Osztályozás

Tárgy

614.883

Hely

Idő

"1922"

Személy

Miért tagadja meg a főváros a mentők szubvencióját

Csilléri tönkre akarja igazgatni a legnagyobb karitatív egyesületeket is — A főváros képviselői hivatalból tagjai a mentők választmányának — A megtagadott segélyek a receptpapirost és a bélyegköltséget sem fedeznék

— Az Est tudósítójától —

A főváros közegészségügyi bizottsága tegnapi ülésén Csilléri András javaslatára azt a különös határozatot hozta, hogy a mentőegyesületnek és több karitatív működést kifejtő egyesületnek addig nem folyósítja a szubvenciót, amíg az alapszabályokat úgy nem módosítja, hogy a főváros jelenlegi vezetősége az igazgatóságban, illetve a felügyelőbizottságban helyet foglalhasson. Ez a lépés nem jelent egyebet, mint azt, hogy

a keresztény községi párt ki akarja terjeszteni uralmát még ezekre a területekre is, ahonnan eddig száműzve volt a politika.

ahol nem néztek fajt vagy vallást, hanem csak az emberi nyomorúságon, betegségen akartak segíteni. Valamikor az állami és a fővárosi segély nagyon sokat jelentett a jótékony egyesületek életében, ma azonban a gazdasági viszonyok már annyira eltolódtak, hogy a hatósági segítségnek összege egészen minimális a nagy kiadások mellett. Eppen ezért különös, hogy amikor a főváros segélye igazán jelentéktelen összeg egy egyesület büdsejében, a keresztény

községi párt éppen akkor várta, ilyen különös jogokat magának. Mint bennünket informáltak,

egyetlen egy jótékony egyesületnek sincsen kifogása az ellen, hogy működését ellenőrizzék, hiszen takarni valójuk nincsen, viszont azonban joggal félnek attól, hogy a keresztény községi párt bevonulása ezekbe a társadalmi intézményekbe ugyanazt a hatást fogja elérni, mint más oldalon

és azok, akik eddig évtizedeken keresztül a legnagyobb szeretettel áldoztak ezeknek a jótékonyági intézményeknek, a szétválasztó politika előrenyomulása miatt kénytelenek lesznek visszahúzódn.

A mentőegyesületben a főváros képviselve van

A Mentőegyesület részéről a következő felvilágosítást kaptuk:

— Az egész akcióról mi csak a lapokból értesültünk, eddig hozzánk még hivatalos értesítés nem érkezett. Amint megkapjuk a főváros átiratát, igazgatóságunk foglalkozik a dologgal. Autonómiánk összes szervei, a közgyűlés, a választmány, mind meg fogja vitatni ezt az ügyet, mert mint a felszólaló bizottsági tag is mondotta, alapsza-

bálmódosításra van szükség. Egyet azonban nem szabad elfelejteni, amit ügylátszik figyelmen kívül hagytak, hogy a mentőegyesület választmányában hivatalból a főváros képviselői, a polgármester, a tiszti főorvos és több tanácsnok benne van.

— Nyílt igazgatósági tagunk van: ezeknek a választása azonban nem tőlünk, hanem a választmány elhatározásától függ. A fővárosnak semmi oka sincsen arra, hogy velünk szemben bármilyen szempontból bizalmatlan legyen, de eddig semmi ilyenféle dolgot nem is tapasztaltunk. Annnyit mondhatunk, hogy a tanács mindenkor a legnagyobb megértéssel és szeretettel kezelte az ügyeinket. Ez különben így van az egész vonalon, a mentőknek igazán nincsenek ellenségei.

A mentőegyesület nyilatkozatából is kitetszik, hogy Csilléri javaslatára semmiesetre sem az ellenőrzés elmélyülését kívánta, hiszen a főváros tisztviselőinek a mentőegyesület működésébe megvan a teljes bepillantása, hanem éppen úgy, mint a közmunkatanácsba a legutolsó tisztújítás alkalmával bevonult a keresztény községi párt vezérkara, most a társadalomnak ezt a fontos intézményét is, ahol politika sohasem szerepelt, meg akarják hódítani.

A főváros segélye receptpapírra sem elég

Dr. Körmöczy Emil, a Charité igazgatófőorvosa, ezeket mondotta Az Est munkatársának:

— Egészen érthetetlen Csilléri András viselkedése a közegészségügyi bizottság ülésén. A Charité segélyét 6000-ról 15.000 koronára akarta felemelni a főváros. Legutóbbi tisztában azzal, hogy ez tulajdonképpen nem más, mint

erkölcsi támogatás. Köztudomású, hogy a Charité az elmúlt évben 25000 új beteget ápolott és 250.000 rendelőse volt. Csak kötőszerekre több mint hárommillió koronát adtunk ki. Ezt úgy tehetjük, hogy amerikai és svéd segítséget élveztünk. Emellett egy kis kórházat létesítettünk. Évi rendes költségvetésünk már kétfélekorona, amelyben a legkisebb tétel a receptpapír költsége, amely évi 20.000 koronát tesz ki.

— Tehát ha erre skárnók a főváros segítségét fordítani, még 5000 koronát rá kellene fizetni. Csilléri — orvos, tehát ezekről a viszonyokról tájékozva van, mégis érthetetlen módon feláll és ilyen furcsa javaslatot tesz. Vezetőségünkben különben bent van a mindenkori tiszti főorvos és működésünket igazán a legnagyobb nyilvánosság mellett folytatjuk. Annak nincsen akadálya, hogy választmányunkban a polgármester vagy a főváros valamelyik magasabb reprezentánsa is helyet foglaljon, de ez semmiesetre sem lehet ellenértéke a főváros segélyének, amely mint kifejtettem, tisztra csak erkölcsi támogatás szempontjából jelenthet valamit.

A város hozzájárulása a bélyegköltséget sem fedezi a telelának

A Teleia egyesületnek javasolt segélyt Csilléri javaslatára egyszerűen elvetették.

— Teljesen érthetetlen. — mondotta nekünk dr. Emődi Aladár főorvos — hogy egy orvos bizottsági tag bármilyen formában akciót indítson egy karitatív egyesület működése ellen. A békében 6000 korona segélyt kaptunk, de ekkor évi kiadásunk 7-8000 korona volt, tehát budapesti működésünket a fővárosi segély úgyszólván fedezte. Ma

kiadásaink összege egy millió korona és tavaly is mindössze csak 6000 koronát kaptunk a várostól. Külföldi segítség nélkül nem tudtunk volna létezni. Budapesten rendelőintézetet tartunk fenn, ahol az idén 16.000 beteget kezeltünk. Csak egynapi Salvarsan-mennyiség kiadása 30.000 korona. A fővárostól nem is a rendes segítséget kívántuk, mert ilyen csekély összegre nincs is szükség.

Ha komolyan akar a főváros ezzel az ügygel foglalkozni, adjon helyiségeket új rendelőintézetek berendezésére, házasság előtti vizsgálat céljaira, óvóállomás létesítésére, adjon egymillió koronát s akkor rendelkezék velünk. Most 12.000 korona fővárosi segélyről volt szó, de ebből az összegből még a bélyegköltsegeinket sem tudjuk fedezni. Mi meg vagyunk arról győződve, hogy a városnak nem az utolsó szava a tegnapi határozat ebben az ügyben.

— Reméljük, hogy a közgyűlés tagjai jobb belátásúak lesznek, mint a közegészségügyi bizottság Csilléri úr által befolyásolt tagjai. Tudomásom szerint a keresztény községi párt tagjai közül is sokan méltányolják a mi működésünket. Ez az ügy a főváros közgyűlése elé fog kerülni, ahol igazán lehetetlen, hogy egy karitatív működést eredményesen kifejtő egyesület csekély kérését elvessék.